

РЕШЕНИЕ

№ 8014

гр. София, 19.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **10199** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр.с чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Ф. А. А., [дата на раждане], гражданка на С., чрез майката и законен представител Б. А. И., гражданка на С., родена на 23. 02. 1998 г., чрез адв.В. П., САК, със съдебен адрес [населено място], [улица] (партер) срещу Отказ за издаване на виза тип "Д" (за дългосрочно пребиваване) от 20. 06. 2023 г., постановен от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България в [населено място], Република Турция по заявление с рег. № ANK23000746V от 17. 03. 2023 г.

Съдебното производство е образувано след като с определение по адм.д. 758582023г. от 24.10.2023г. производството по подадената обща жалба от майката Б. А. И. и нейните деца, сред които и жалбоподателката Ф. А. А., е разделено, в това число след като от съда са изискани и събрани писмени доказателства за проведена процедура по съгласуване на отказа за виза и за компетентност на консулското длъжностно лице.

В жалбата са изложени доводи за допустимост, както и за основателността ѝ. Относителите към жалбоподателката по делото са следните:

1.Основанията за отказа са посочени бланкетно и не се установяват от представените доказателства.

2.Претендира се, че заявените цел и условия на пребиваване в страната са напълно изяснени, тъй като са свързани с Решение за събиране на семейството №

1674826.10.2023г. на зам.председателя на ДАБ при МС издадено на А. А. Д. - баща на жалбоподателката, съветно съпруг на майката Б. А. И..

3. Също се посочва, че представените сирийски международни паспорти са валидни, автентични и истински, издадени от компетентните органи на С.. В тази връзка се посочва, че и без наличието на валидни сирийски паспорти, следвало да се предостави възможност за пътуване до територията на страната, на основание чл.49, ал.1, т.4 от Правилник за издаване на български лични документи.

Към жалбата до съда са приложени решенията на ДАБ за предоставяне на хуманитарен статут на бащата А. А. Д. - № 4382/25.05.2022г. и за събиране на семейството № 1674/26.01.2023г. , сирийски международни паспорти, отказите за издаване на виза, както и декларация от Б. А. И. за членовете на семейството ѝ, сред които е посочена и жалбоподателката.

В съдебно заседание жалбата се поддържа чрез адв. П. - в ход по същество и в писмени бележки, като иска от съда да уважи същата. Позова се на постановеното решение по адм.д. 6598/2023г. на АССГ по оспорения отказ за виза на майката. Претендира присъждането на разноски на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът, консулско длъжностно лице при посолството на Република България в [населено място], Република Турция, не е взел участие в съдебното заседание по делото, не е направил оспорване на конкретната жалба във връзка с основанията за отказа за виза на жалбоподателката.

По делото са приети доказателствата по административната преписка, представени първоначално по делото, образувано по съвместната жалба на майката Б. И. и нейните деца срещу издадените по заявленията им откази – общо 5 откази за виза, в това число допълнително събраните по искане на юрк. З. доказателства за изразените становища в рамките на съгласувателната процедура по издаването на отказите - писмо от 28.08.2023г. на Държавна агенция "Национална сигурност" и писмо от 31.08.2023г. от Дирекция "Миграция" - МВР. Представено е и становище от от Агенция за социално подпомагане.

Съдържащите се в делото доказателства са приети без оспорване от страните.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12-ти състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, извърши дължимата служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.146 АПК служебно вр. чл.168 от същия кодекс, от фактическа и правна страна приема следното:

От името на жалбоподателката чрез нейната майка е подадено заявление рег.№ ANK23000746V от 17.03.2023 г. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза вид „D“) в посолството на Република България в [населено място], Република Турция. В представената преписка се съдържат:

-заверено копие от сирийски международен паспорт, от който се установява, че е [дата на раждане] в С.;

-пълномощно от А. А. Д., с нотариална заверка от 08.02.2023г.на нотариус А. И. с рег. № 424, при СРС, от което се установява, че майката Б. А. И. е упълномощена да представлява съпруга си пред посолството на Република България в Република Турция за подаване на заявление за виза Д за малолетните им деца, граждани на С., Р.

А. А./ R. А./, [дата на раждане] г., М. А. А. / М. А./, [дата на раждане] Ф. А. А./ F. А./ [дата на раждане] и Д. А. А. / J. А./, [дата на раждане] ;

-Решение за събиране на семейство № 1674/26.01.2023г.на зам.председателя на ДАБ-МС, от което се установява, че на А. А. Д., гражданин на С., [дата на раждане] , с предоставен хуманитарен статут, е разрешено да се събере на територията на Република България със своята съпруга Б. А. И., [дата на раждане] в С., гражданка на С. и децата им Р. А. А./ R. А./, [дата на раждане] г., М. А. А. / М. А./, [дата на раждане] Ф. А. А./ F. А./ [дата на раждане] и Д. А. А. / J. А./, [дата на раждане] , всичките граждани на С..

На 20.06.2023 г., видно от представено по делото копие (л. 25) на бланка на Приложение № 7, към чл. 34, ал.1 Н., е постановен отказ за издаване на поисканата виза, с цитиране на чл. 10, ал.1, т. 17 и т. 24, ЗЧРБ и с мотиви, подробно развити в частта „Допълнителни бележки“- „След извършени проверки е установено, че имало основателни съмнения относно декларираната информация пред КДЛ, както и достоверността на представените документи в консулската служба при посолството.“ Отказът е връчен на жалбоподателката, на 20.06.2023 г.

От представените писма зЗа изразените становища от ДАНС и Дирекция Миграция в резултат на проведената съгласувателна процедура по отказ за издаване на виза по заявлението се установява следното:

-Според писмото на ДАНС - л. 63 от делото, заявленията за виза на майката Б. и нейните деца са разгледани от конкретна дирекция на агенцията, като било изразено отрицателно становище на основание чл.10, т.17 ЗЧРБ., по мотиви, че при проведеното интервю с апликантите възникнало съмнение относно истинността на декларираната информация пред консулското длъжностно лице, както и достоверността на депозираните документи от същите. Установена била видима разлика между лицата, явили са в посолството на Р България в А., Турция и фотоизображенията в представените задгранични паспорти. Също така, компетентните длъжностни лица при МВНР са постановили отказ и на допълнително основание - по чл.10, ал.1, т.24 ЗЧРБ. В писмото не се съдържат конкретни данни от проверки на ДАНС, нито се посочват конкретни данни, свързани с представените към заявленията доказателства.

-Според писмото на Дирекция Миграция – МВР на л. 100 от делото за проведената съгласувателна процедура се установява, че е заявено отрицателно становище от институцията на основание предоставена информация от консулското длъжностно лице, че са възникнали съмнения относно истинността на представените задгранични паспорти и явилите се в консулската служба лица.

Видно от становището на Агенцията за социално подпомагане - л. 103 от делото, правомощията във връзка с чл.15 от Закона за закрила на детето, не могат да бъдат упражнени, тъй като жалбоподателката не се намира на територията на страната.

Правна преценка на съда

Идентично както е прието в мотивите на решението, на което адв. П. се позовава, поради идентичност на доказателствата за компетентност на консулското длъжностно лице - Решение № 6598/2023г. по адм.д. 6598/2023г. на АССГ, съдът приема издаването на процесния отказ от компетентен орган, предвиден в чл. 34, ал. 1 от Н..

По делото е приложена Заповед № 95-00-254/03.10.2011 г. на министъра на външните работи както и Заповед № 125/03.08.2021 г. на посланика на Република България в Република Турция – А. съгласно, която издателят на оспорения отказ е упълномощен да подписва Приложение № 7 към чл. 34 от Н. за уведомление и обосновка за отказ за издаване на виза.

Актът е издаден в предвидената в закона писмена форма - формуляр по образец, определена с чл. 34, ал. 1 от Наредбата -"формуляр в два екземпляра по образец, съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице". Процесният отказ е обективиран именно във формуляр по смисъла на чл. 34, ал. 1 Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визов режим.

По отношение на Ф. А. А., [дата на раждане] , гражданка на С., т.е. гражданка на трета страна, са приложими изискванията за издаване на виза, и конкретно условията и редът, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България, регламентирани в Закона за чужденците в Република България, съгласно чл.2, ал.1 от същия закон. Видовете визи, посочени в чл. 9а ЗЧРБ се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България - чл. 9 г. от Закона и чл. 10, ал. 1 от Н.. Специалните основания, при наличието на които се отказва издаване на виза и влизане в страната на чужденец, са регламентирани с императивната разпоредба на чл. 10, ал. 1 ЗЧРБ.

Административният орган е отказал издаването на виза на основанията по чл.10, ал.1 т.17 и т.24 ЗЧРБ, като в процесния отказ е възпроизведено съдържанието им в цялост. Както се посочи, в допълнителни забележки е посочено следното: „След извършени проверки е установено, че имало основателни съмнения относно декларираната информация пред КДЛ, както и достоверността на представените документи в консулската служба при посолството.“

Като мотиви за отказа следва да се вземат предвид и становищата на ДАНС и ДМиграция - МВР, дадени в проведената съгласувателна процедура, обсъдени по фактите. В процесния отказ и в становищата на ДАНС и ДМ не се съдържат конкретни данни за факти и обстоятелства, относими към правните основания на отказа.

Доколкото се иска издаване на виза за влизане в страната, съдът намира, че приетите по делото доказателства сочат ясно на целта и условията на заявеното пребиваване на жалбоподателката. Безспорно е установено, че заявителката, е дъщеря лице с предоставен хуманитарен статут,на което е разрешено да се събере със семейството си –съпруга и четири деца на територията на Република България, което съответства на посоченото от жалбоподателката в заявлението за издаване на виза, вид "Д". Така представените доказателства не са обсъдени и взети предвид нито от ответника нито в съгласувателните становища, а становищата и процесният отказ - дадени на основание чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ, са в противоречие с данните по преписката.

Изложеното води до извод, че данните по делото не съответстват на основанието по чл.10, ал.1, т.17 ЗЧРБ да бъде постановен отказ по заявлението за виза.

Изложените данни в писмата на ДАНС и Дирекция Миграция са общи, не съдържат конкретни данни за Ф. А. А., [дата на раждане] Посоченото в допълнителните бележки не дава яснота за кое точно обстоятелство или факт става въпрос, нито "достоверността" на кои точно представени документи се има предвид. Видно от решение №6983/16.11.2023г. по адм.д. 6598/2023г. с което е отменен отказ за виза по

заявлението на майката Б. А. И., е установена допуснатата грешка от преводача при превод на един документ относно точната дата на раждане, което е установено. Няма данни за относимост на такива мотиви към процесното заявление.

Основанието по чл.10, ал.1, т.24 ЗЧРБ - "са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на тяхното съдържание, надеждността на направените от чужденеца изявления или намерението му да напусне страната в рамките на разрешения срок за пребиваване; съдържа различни хипотези, като посоченото в допълнителни бележки "основателни съмнения относно ... достоверността на представените документи", не е относимо към нито една хипотеза. Касае се за разпоредба, която ограничава права и съдържанието ѝ следва да се тълкува ограничително. В този смисъл никоя хипотеза по чл.10, ал.1, т.24 ЗЧРБ не съдържа основание, свързано с "достоверност" на представени документи. Изложеното в писмото на ДАНС за съмнения за видима разлика между лицата на снимките по представените паспорти и явилите се в посолството в А. лица, няма връзка с основанията по посочената разпоредба, доколкото заявлението и представения паспорт изхождат от Ф. А. А., [дата на раждане], гражданка на С. и няма изрично съмнение, че паспортът не е автентичен. От фактическите и правните основания за процесния отказ не може да се направи извод, че органът е имал предвид основания, свързани с идентичност на лицето, фактически подало заявлението и лицето, за което е издаден документа за самоличност, представен към заявлението и съответен на посочените лични данни в заявлението.

Освен изложеното, "мотиви" като посочените в допълнителните бележки на процесния отказ не съдържат данни за каквито и да са факти и обстоятелства, които да бъдат проверени, нито съставляват каквато и да е преценка на конкретни обстоятелства, относими към адресата на акта. Поради това следва извод, че не е изпълнено изискването да бъдат посочени фактически основания, относими към конкретния заявител за виза, освен правните основания за постановяване на отказа. В административното производство по издаване на виза към заявлението следва да бъдат представени автентични и истински документи в подкрепа на заявлението за виза, като компетентният административен орган следва служебно да извърши преценка на доказателствата и да установи всички относими към искането факти и обстоятелства, в това число, че не са налице изключващите по искането основания.

По изложените съображения, така постановеният отказ е издаден и в противоречие с чл.10, ал.1, т.24 ЗЧРБ.

Освен мотивите в процесния отказ за виза и обсъдените писма на ДАНС и ДМ - МВР, няма други актове по административната преписка, от които съдът да установи точните причини за отказа, няма фактически съображения на процесния отказ, посочена е само правната разпоредба и в цялост. Не може да се приеме, че посочването на правното основание - чрез посочване на разпоредбата и съдържанието ѝ, съставляват правни и фактически мотиви на процесния отказ.

Допуснато е съществено нарушение на изискванията за съдържание - поради неизлагане на мотиви, които да е възможно да бъдат проверени от съда, нарушението на чл.146, т.2 АПК е съществено и съставлява самостоятелно основание за отмяна. Поради неяснота на мотивите, оспореният отказ е и материално незаконосъобразен, в това число по допълнително изложените съображения за представени доказателства, които не са взети предвид, не могат да бъдат проверени

приложените от органа правни основания за отказа по чл.10, ал.1, т.17 и т.24 ЗЧРБ - незаконосъобразност по чл.146, т.4 АПК и самостоятелно основание за отмяна на процесния отказ като материално-незаконосъобразен.

Съдът следва на основание изложеното да постанови отмяна на процесния отказ за виза, и тъй като осъществява само контрол за законосъобразност, следва да върне административната преписка на органа за ново произнасяне по заявлението за виза, в съответствие с нормативно установените изисквания, съгласно чл.173, ал.2 АПК. При новото произнасяне органът следва да вземе предвид представените към заявлението доказателства - решенията на ДАБ и другите документи, като постанови обоснован от правна и фактическа страна административен акт.

Поради своевременно направено искане за присъждане на разноски, съдът следва да разгледа искането на адв. П. по чл.38, ал.1 т.2 от Закона за адвокатурата, във връзка с ал.2 от същата разпоредба. Следва да се определи възнаграждение в размер на 1000 лв. за адвокатско възнаграждение. Съдът следва да присъди посочената сума за разноски на основание чл.143, ал.1 АПК.

По изложените мотиви и чл.172, ал.2 вр. чл.173, ал.2 АПК, съдът
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Ф. А. А., [дата на раждане] , гражданка на С., действаща чрез майката и законен представител Б. А. И., гражданка на С., родена на 23. 02. 1998 г., Отказ за издаване на виза тип "Д" (за дългосрочно пребиваване) от 20. 06. 2023 г., постановен от консулско длъжностно лице в Посолството на Република България в [населено място], Република Турция по заявление с рег. № ANK23000746V от 17. 03. 2023 г.

ВРЪЩА административната преписка на консулско длъжностно лице в Посолството на Република България в А., Република Турция, за ново произнасяне по заявление за виза с рег. № ANK23000746V от 17. 03. 2023 г. подадено от Ф. А. А., [дата на раждане] , гражданка на С., действаща чрез майката и законен представител Б. А. И., гражданка на С., родена на 23. 02. 1998 г., като съобрази изложеното в мотивите на съдебното решение, **като издаде новия акт по заявлението в 14-дневен срок от съобщението, че процесното решение е влязло в сила.**

ОСЪЖДА Министерството на външните работи на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата да заплати на адвокат В. В. П. от САК ,съдебен адрес [населено място], ул. Проф.М. Б.“ № 5-партер, адвокатско възнаграждение в размер на 1000/хиляда/ лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:

